

Vodka, slaaptেকort en nostalgie in de trein naar Moermansk

Drama

Hytti nro 6 Regie: Juho Kuosmanen. Met: Seidi Haarla, Joeri Borisov, Joelia Aug. In: 38 bioscopen.

Als je de zaal uitloopt na het kijken van *Hytti nro 6*, heb je als kijker het gevoel dat je haren stinken naar verschaalde sigaretten, je benen moeten wennen aan een vloer die niet trilt en je gedachten alle kanten opwarrelen door slaaptেকort en het drinken van goedkope alcohol. Een heerlijke gemoedstoestand voor wie nostalgisch wordt van interrail- en andere treinreizen vol onverwachte ontmoetingen.

Vakkundig zuigt de Finse regisseur Juho Kuosmanen je de wereld in van zijn hoofdpersonages, die ergens in de jaren negentig enkele dagen en nachten met elkaar zitten opgescheept in een claustrofobische treincoupé vanuit Moskou naar Moermansk. De Finse studente Laura, die melancholische berichten inspreekt in haar videocamera voor haar geliefde, en de Russische mijnwerker Ljoha, die vodka slurpt alsof het limonade is en als kennismaking vraagt of ze 'haar poes verkoopt'.

Hun leefwereld lijkt mijlenver uit elkaar te liggen. Hij weet niet wat de petrogliefen zijn die zij in Moermansk wil bezoeken. (Een

soort rotsgravures). Zij heeft geen idee wat GOK is. (De mijn waar hij naar op weg is.) Naarmate de reis vordert en de omgeving waarin ze normaal verkeren steeds meer naar de achtergrond verdwijnt, zakken hun façades. Zij zegt wel stoer dat ze die petrogliefen wil zien, maar wil ze dat echt? Of wil ze vooral indruk maken op haar vriendin in Moskou, een succesvolle academica die andere prioriteiten heeft dan haar Finse liefde? En zijn Ljoha's boerse pogingen om in haar broek te zitten vooral een pose? Zoekt hij niet iets anders dan seks?

Je kunt stellen dat Kuosmanen, net als zijn vorige film *The Happiest Day in The Life of Olli Mäki*, een film heeft gemaakt die je laat nadenken over wat echt gelukkig maakt. Is dat een intellectuele vriendin die zelden tijd voor je heeft of een baboesjka die je meteen welkom heet met vodka en volkswijsheden? Of dat *Hytti nro 6* een liefelijk verhaal is dat toont dat je soms dichter dan je denkt bij mensen staat die absoluut niet op je lijken.

Beide beschrijvingen kloppen. Maar eigenlijk gaat het natuurlijk meer over de reis zelf, dan over de conclusies die je eruit kunt trekken. Over alle tragikomische momenten en beelden van stuurse Russische conductrices of tussenstops in treurig niemandsland, die zorgen dat je net als de personages openstaat voor eindeloos mijmeren over de bovengenoemde thema's.

Sabeth Snijders